

Hallituksen esitys Eduskunnalle maatalouden eräiden luottojen korkohyvityssäännösten muuttamisesta.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Esitys sisältää ehdotukset laiksi maatilain muuttamisesta ja laiksi vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain 4 §:n muuttamisesta. Luottolaitosten maatilain sekä sitä edeltäneen maatalouden perusluotosta annetun lain ja salaojituslain mukaisista korkotukilainoista samoin mainitun satovahinkolain mukaisista korkotukilainoista saama kokonaiskorko on 1. 11. 1979 alkaen jäänyt jälkeen yleisen korkokannan kehityksestä. Lakiehdotusten tarkoituksena on korjata syntynyt jälkeenjääneisyys, joka ensin-

mainittujen korkotukilainojen kohdalla on sanotusta ajankohdasta lähtien ollut 0,25 prosenttiyksikköä ja joka mainittujen satovahinkokorkotukilainojen kohdalla, oltuaan alunperin samansuuruinen, on 1. 2. 1980 lukien vielä kasvanut 0,75 prosenttiyksiköllä eli yhteen prosenttiyksikköön. Kumpikin lakiehdotus sisältää lisäksi teknisenä muutoksena luottolaitosten kysymyksessä olevista korkotukilainoista saaman kokonaiskoron sitomisen Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta perimän peruskoron muutoksiin.

PERUSTELUT.

1. Laki maatilain muuttamisesta.

Maatilain (188/77) mukaisista korkotukilainoista maksetaan lain 57 §:n 2 momentin nojalla (119/79) luottolaitokselle korkohyvityksenä määrä, joka vastaa luottolaitoksen kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista eli karttuvan- ja säästötilien talletuksista yleisölle kulloinkin maksaman koron, lisätynä 5 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksaman koron välistä erotusta. Vastaavasti suoritetaan luottolaitokselle maatilain 92 §:n 2 momentin (119/79) nojalla korkohyvitystä aikaisemman lainsäädännön eli maatalouden perusluotosta annetun lain (156/65) ja salaojituslain (132/67) mukaisista luotoista, kuitenkin niin, että edellä tarkoitettua 5 prosenttiyksikön suuruista lisäystä vastaava lisäys on 4,5 prosenttiyksikköä, lukuun ottamatta ennen vuotta 1967 myönnettyjä perusluottoja, joiden osalta se on 3,5 prosenttiyksikköä.

Yleistä korkokantaa korotettiin 1. 11. 1979 lukien 1,25 prosenttiyksiköllä. Karttuvien- ja säästötilien korkoa korotettiin tällöin kuitenkin

vain 3,25 prosentista 4,25 prosenttiin eli yhden prosenttiyksikön verran. Yleistä korkokantaa on 1. 2. 1980 lukien edelleen korotettu 0,75 prosenttiyksiköllä, ja tämä korotus on sanotun suuruisena koskenut myös mainittujen talletusten korkoa. Karttuvan- ja säästötilien koron muita alhaisempi korotus on merkinnyt luottolaitosten maatilain ja sitä edeltäneiden lakien mukaisista korkotukilainoista saaman kokonaiskoron jäämistä 1. 11. 1979 alkaen 0,25 prosenttiyksikköä jälkeen yleisen korkokannan kehityksestä. Maatilain mukaisten korkotukilainojen kokonaiskoron kehitys on siten ollut seuraava: ennen 1. 11. 1979 8,25, 1. 11. 1979 alkaen 9,25 ja 1. 2. 1980 alkaen 10 prosenttia. Perus- ja salaojitusluottojen vastaava kokonaiskorko on ollut puolta prosenttiyksikköä mainittuja alhaisempi, lukuun ottamatta ennen vuotta 1967 myönnettyjä perusluottoja, joiden osalta se on ollut puolitoista prosenttiyksikköä alhaisempi. Vertailuna voidaan todeta, että luottolaitosten tavanmukaisin ehdoin myöntämistään luotoista perimä keskikorko on nykyisin maatilain mukaisten korkotukilainojen

kokonaiskorkoa selvästi korkeampi. Esimerkiksi osuuspankeilla ja säästöpankeilla, joiden hoidettavana on valtaosa valtion tukemasta maatalouden pääomahuollosta, se on tällä hetkellä noin 10,5 prosenttia.

Edellä olevaan viitaten ja kun luottolaitosten kysymyksessä olevista korkotukilainoista saaman kokonaiskoron jälkeensä jääneisyys osaltaan vaikeuttaa mahdollisuuksia riittävässä määrin hoitaa maatalouden korkotukilainoitusta, ehdotetaan sanottua kokonaiskorkoa maatilalain 57 §:n 2 momenttia ja 92 §:n 2 momenttia muuttamalla korotettavaksi 0,25 prosenttiyksiköllä. Korotus ehdotetaan saatettavaksi voimaan takautuvasti 1. 11. 1979 lukien. Ehdotus merkitsisi sitä, että kyseinen kokonaiskorko tulisi maatilalain mukaisten korkotukilainojen osalta olemaan 1. 11. 1979 lukien 9,50 ja 1. 2. 1980 lukien 10,25 prosenttia sekä aikaisempien perus- ja salaojitusluottojen osalta vastaavasti 9 ja 9,75 prosenttia. Ennen vuotta 1967 myönnettyjen perusluottojen kokonaiskorko olisi kuitenkin 1. 11. 1979 lukien 8 ja 1. 2. 1980 lukien 8,75 prosenttia.

Koska kysymyksessä olevien maatalouden korkotukilainojen kokonaiskoron ja siten korkohyvityksen yhtenä laskentaperusteena käytettävä karttuvan- ja säästötilin korko ei, kuten edellä esitetystä ilmenee, ole seurannut yhdenmukaisesti yleistä korkokannan kehitystä, ehdotetaan samalla sanottu laskentaperuste korvattavaksi Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimällä peruskorolla. Sanottu korko on ollut 1. 11. 1979 alkaen 8,5 ja 1. 2. 1980 alkaen 9,25 prosenttia. Tähän peruskorkoon tulisi, jotta edellä ehdotetut kokonaiskorot saavutettaisiin, lisättäväksi maatilalain mukaisten korkotukilainojen kohdalla 1 prosenttiyksikköä sekä aikaisemman lainsäädännön mukaisten perus- ja salaojitusluottojen kohdalla 0,5 prosenttiyksikköä. Ennen vuotta 1967 myönnettyjen perusluottojen kohdalla olisi kyseisestä peruskorosta vähennettävä 0,5 prosenttiyksikköä.

2. Laki vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

Vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista 30. 3. 1978 annettun lain (240/78) 4 §:n 1 momentin mukaan saa rahalaitoksen korkotukilainasta perimä vuo-

tuinen korko olla enintään 9,5 prosenttia. Vuoden 1979 lokakuun loppuun asti oli rahalaitosten sanotuista lainoista saama kokonaiskorko 8,5 prosenttia. Yleisen korkokannan noustessa 1. 11. 1979 lukien 1,25 prosenttiyksiköllä voitiin rahalaitosten kysymyksessä olevista satovahinkolainoista saama kokonaiskorkoa kuitenkin nostaa vain laissa säädettyyn 9,5 prosentin enimmäismäärään. Näin ollen sanottu kokonaiskorko jäi 1. 11. 1979 lukien 0,25 prosenttiyksikön verran jälkeen yleisen korkokannan kehityksestä. Jälkeensä jääneisyys on 1. 2. 1980 lukien tapahtuneen yleisen korkokannan edelleen korottamisen johdosta kasvanut vielä 0,75 prosenttiyksiköllä ollen siten nyt yksi prosenttiyksikköä. Vertailuna voidaan todeta, että luottolaitosten esimerkiksi vuoden 1978 satovahinkojen johdosta myönnettyistä korkotukilainoista (laki 869/78) saama kokonaiskorko, joka ennen 1. 11. 1979 oli niin ikään 8,5 prosenttia, on noussut mainitusta ajankohdasta alkaen 9,75 prosenttiin ja edelleen 1. 2. 1980 lukien 10,50 prosenttiin eli yleisen korkokannan muutoksia vastaavasti.

Edellä olevaan viitaten ehdotetaan vuoden 1977 sotovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain 4 §:n 1 momenttia muutettavaksi niin, että luottolaitosten sanotuista lainoista saama kokonaiskorko takautuvasti nousisi 1. 11. 1979 lukien 9,75 prosenttiin ja 1. 2. 1980 lukien edelleen 10,50 prosenttiin. Korotus ehdotetaan, kuten edellä kohdassa 1 on myös maatilalain ja sitä edeltäneiden lakien mukaisten korkotukilainojenkin kohdalla ehdotettu, toteutettavaksi siten, että samalla kokonaiskorko sidotaan Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta perimän peruskoron kehitykseen. Kokonaiskorko määräytyisi näin ollen siten, että kulloiseenkin mainittuun peruskorkoon lisättäisiin 1,25 prosenttiyksikköä.

3. Esityksen valtiontaloudelliset vaikutukset.

Ehdotus luottolaitosten maatilalain ja sitä aikaisemman lainsäädännön mukaisista korkotukilainoista saaman kokonaiskoron ja sitä kautta korkohyvityksen korottamisesta 0,25 prosenttiyksiköllä merkitsee nykyisen lainakannan perusteella laskettuna korkohyvityksinä noin 1,5 miljoonan markan vuotuista menoerää valtiolle. Kuluvan vuoden alussa oli maatilalain mukaisten korkotukilainojen pääomamäärä noin

341 miljoonaa markkaa sekä maatalouden perusluotosta annetun lain ja salaoituslain mukaisten lainojen pääomamäärä yhteensä noin 224 miljoonaa markkaa.

Vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain mukaisten lainojen pääomamäärä on kuluvan vuoden alussa ollut n. 25 miljoonaa markkaa. Nämä lainat tulevat kokonaan takaisin makse-

tuiksi vuoden 1981 kuluessa. Ehdotus kyseisen lain 4 §:n muuttamisesta merkitsee vuonna 1980 korkohyvityksinä noin 0,2 miljoonan markan menoerää.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maatilain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatalain (188/77) 57 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 2 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (119/79), näin kuuluviksi:

57 §.

Edellä 51 §:ssä tarkoitetuista varoista myönnettävistä lainoista maksetaan luottolaitokselle tulo- ja menoarviossa osoitetuista varoista korkohyvityksenä määrä, joka saadaan, kun korkoprosenttina käytetään Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimän peruskoron, lisätynä 1 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksaman koron välistä erotusta. Lainoitus toiminnasta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi suoritetaan luottolaitokselle lisäksi korkohyvityksenä valtioneuvoston päättämä määrä, joka saa olla enintään 0,5 prosenttia lainojen määrästä.

noon ja joista ei tässä luvussa ole toisin säädetty. Maatalouden perusluotosta annetun lain (156/65) ja salaoituslain (132/67) mukaisista lainoista maksetaan luottolaitokselle korkohyvityksenä kuitenkin määrä, joka saadaan, kun korkoprosenttina käytetään Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimän peruskoron, lisätynä 0,5 prosenttiyksiköllä, kuitenkin ennen vuotta 1967 myönnettujen perusluottojen osalta vähennettynä 0,5 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksaman koron välistä erotusta. Lainoitus toiminnasta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi luottolaitokselle suoritettavan korkohyvityksen osalta noudatetaan sen sijaan aikaisempia säännöksiä.

92 §.

Aikaisempia säännöksiä noudatetaan niin ikään niiden asioiden osalta, jotka liittyvät 1 momentissa tarkoitettujen lakien toimeenpa-

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1979 lukien. Lain 57 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen sanottua ajankohtaa myönnettäviin korkotukilainoihin.

2.

Laki

vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista 30 päivänä maaliskuuta 1978 annetun lain (240/78) 4 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

4 §.

Rahalaitos saa periä korkotukilainasta vuo-

tuista korkoa, joka saadaan, kun Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kul-

loinkin perimään peruskorkoon lisätään 1,25
prosenttiyksikköä.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä marraskuuta
1979 lukien.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1980.

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Taisto Täbkämaa*

1.

Liite

Laki**maatilalain muuttamisesta.**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatalain (188/77) 57 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 2 päivänä helmikuuta 1979 annetussa laissa (119/79), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki.**Ehdotus.*

57 §.

57 §.

Edellä 51 §:ssä tarkoitetuista varoista myönnettyistä lainoista maksetaan luottolaitokselle tulo- ja menoarviossa osoitetuista varoista korkohyvityksenä määrä, joka saadaan kun korkoprosenttina käytetään luottolaitoksen kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista yleisölle kulloinkin maksaman koron, lisättyä 5 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksaman koron välistä erotusta. Suomen Hypoteekkiyhdistykselle maksettavaa korkohyvitystä laskettaessa käytetään talletuskorkona maan kahden suurimman liikepankin kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista yleisölle kulloinkin maksamaa korkoa. Lainoitus toiminnasta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi suoritetaan luottolaitokselle lisäksi korkohyvityksenä valtioneuvoston päättämä määrä, joka saa olla enintään 0,5 prosenttia lainojen määrästä.

Edellä 51 §:ssä tarkoitetuista varoista myönnettyistä lainoista maksetaan luottolaitokselle tulo- ja menoarviossa osoitetuista varoista korkohyvityksenä määrä, joka saadaan, kun korkoprosenttina käytetään Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimän peruskoron, lisättyä 1 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksaman koron välistä erotusta. Lainoitus toiminnasta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi suoritetaan luottolaitokselle lisäksi korkohyvityksenä valtioneuvoston päättämä määrä, joka saa olla enintään 0,5 prosenttia lainojen määrästä.

92 §.

92 §.

Aikaisempia säännöksiä noudatetaan niin ikään niiden asioiden osalta, jotka liittyvät 1 momentissa tarkoitettujen lakien toimeenpääntöön ja joista ei tässä luvussa ole toisin säädetty, kuitenkin niin, että maatalouden perusluotosta annetun lain (156/65) sekä salaojituslain (132/67) mukaisista lainoista luottolaitokselle maksettavan korkohyvityksen määrää laskettaessa käytetään sinä prosenttiyksikköjen määränä, joka on lisättävä luottolaitoksen kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista yleisölle kulloinkin maksamaan korkoon, ensiksi mainitun lain nojalla ennen vuotta 1967 myönnettyjen lainojen osalta 3,50 ja sen jälkeen myönnettyjen lainojen osalta 4,50 prosenttiyksikköä sekä salaojituslain nojalla myönnettyjen lainojen osalta niin ikään 4,50 prosenttiyksikköä.

Aikaisempia säännöksiä noudatetaan niin ikään niiden asioiden osalta, jotka liittyvät 1 momentissa tarkoitettujen lakien toimeenpääntöön ja joista ei tässä luvussa ole toisin säädetty. Maatalouden perusluotosta annetun lain (156/65) ja salaojituslain (132/67) mukaisista lainoista maksetaan luottolaitokselle korkohyvityksenä kuitenkin määrä, joka saadaan, kun korkoprosenttina käytetään Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimän peruskoron, lisättyä 0,5 prosenttiyksiköllä, kuitenkin ennen vuotta 1967 myönnettyjen perusluottojen osalta vähennettynä 0,5 prosenttiyksiköllä, ja lainan saajan maksamaan koron välistä erotusta. Lainoitus toiminnasta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi luottolaitokselle suoritettavan korkohyvityksen osalta noudatetaan sen sijaan aikaisempia säännöksiä.

Voimassa oleva laki.

Ehdotus.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1979 lukien. Lain 57 §:n 2 momenttia sovelletaan myös ennen sanottua ajankohtaa myönnettyihin korkotukilainoihin.

2.

Laki

vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetun lain 4 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vuoden 1977 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista 30 päivänä maaliskuuta 1978 annetun lain (240/78) 4 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki.

Ehdotus.

4 §.

Rahalaitoksen korkotukilainasta perimä vuotuinen korko saa olla enintään 9,5 prosenttia.

4 §.

Rahalaitos saa periä korkotukilainasta vuotuista korkoa, joka saadaan, kun Suomen Pankin liikepankkien keskuspankkiluotosta kulloinkin perimään peruskorkoon lisätään 1,25 prosenttiyksikköä.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1979 lukien.